

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

22. april 2018

NEDELJA	4. VELIKONOČNA – NEDELJA DUHOVNIH POKLICEV
22.04.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za +Jožeta, Ano in Antona Veber</i> <i>ob 10h za +Štefana Koprivc, obl., in starše Gorišek</i>
Ponedeljek	Jurij
23.04.	<i>ob 19h za +Džura Sabadžija</i>
Torek	Fidelis
24.04.	<i>ob 19h za rajne Petretove in Videnškove</i>
Sreda	Marko, evangelist
25.04.	<i>ob 7h za +Angelo in Matevža Lešnik, obl.</i> <i>ob 19h za +Marijo Šanca, osmina</i>
Četrtek	Marija, Mati dobrega sveta
26.04.	<i>ob 8h na Pernovem za +Franciško Glušič, obl.</i>
Petek	Cita
27.04.	<i>ob 19h za +Anico in Konrada Kugler, obl.</i>
Sobota	Peter Chanel
28.04.	<i>ob 7h za rajne Pliberšek, Čokan in Bürgin</i>
NEDELJA	5. VELIKONOČNA
29.04.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za dva rajna Jožeta Pečnik</i> <i>ob 10h za +Martina Rotar in Franca Dimec</i>

OB 4. VELIKONOČNI NEDELJI

Jaz sem dobri pastir.
Dobri pastir da svoje
življenje za ovce.
Tisti pa, ki je najemnik
in ne pastir in ovce niso
njegove,
pusti ovce in zbeži,
ko vidi, da prihaja volk,
in volk jih pograbi in razkropi.
Je pač najemnik
in mu za ovce ni mar.
Jaz sem dobri pastir in poznam
svoje in moje poznajo mene,
kakor Oče pozna mene
in jaz poznam Očeta.
Svoje življenje dam za ovce.

(Jn 10,11–15)

Jn 10,11–18

OVCE IN VOLK

Pravijo, da je evangelij umetnina, polna pesniškega navdiha. Naj bo res ali ne, gotovo je zelo stvaren. O tem nam priča tudi današnji odlomek o dobrem pastirju, brezbržnem najemniku in krvoločnem volku.

Kdo je ta volk? Pohujševalec, ki kvari nedolžna srca? Hinavec, ki si nadeva ovčje oblačilo? Krivoverec, ki potvarja Božji nauk? Vsi trije pa še marsikdo.

Vendar se zdi, da se krvoločnejši volk današnjega dne skriva drugje. Z nastopom novega veka se je začela razvijati znanost, ki je odkrila v naravi čudovite zakonitosti. Človek je pred njimi najprej ostrmel, potem pa jih je začel uporabljati v svoj prid. Naredil je računalnik, razbil atom, stopil na Luno. Toda ta ista znanost se s svojo hčerko tehniko vse bolj spreminja v volkuljo. Vse glasneje renči in vse nasilneje se nam trga iz rok. Kako dolgo jo bomo še krotili? Kaže nam pa še ostrejše zobe. Zakonitosti, ki veljajo za naravo, smo začeli uvajati v svoje medsebojne odnose. Človeka, ki se dviga nad naravo, samostojno bitje, nedotakljivo osebo spreminjamo v del narave, v stvar, in ravnamo z njim po mili volji. Osebo spreminjamo v predmet, toliko vreden, kolikor je uporaben. V stroj, ki je toliko koristen, kolikor proizvaja. Človek je vse bolj razčlovečen, izgublja notranjo vrednost, postaja tehnično in trgovsko blago, ki ga do skrajnosti izkoristiš, nazadnje pa brez srca odvržeš. Cenjen je moški, ki ima mišice: bolj jih zna uporabiti, bolj mu ploskamo. Oboževana je ženska, ki je »seksi«: koliko nerojenih bitij je pripravljena spraviti s sveta, pa nas ne zanima. Volk nam jemlje človečnost, nas poneumlja, nam loka kri in nas dela zveri.

Kdo nas bo rešil njegovih krempljev?

Če kdo, potem tisti, ki nas kliče, naj postanemo spet ljudje in se vrnemo k človeškemu dostojanstvu. V nobeni knjigi, kar jih premore človeštvo, ni tako razumljivo razloženo in tako živo utemeljeno, kot v blagovesti Sina Človekovega.

Po: F. Cerarju

Vse pogosteje slišim strah o vedno manjšem številu duhovnikov. Ampak, a si predstavljate, da bi v naši prelepi deželici kar na lepem ostali brez duhovnikov?! No, ne čisto brez ... Recimo, da bi jih ostalo dvanajst. Vključno s škofi, profesorji teologije in prelati. Kako bi bilo? Bi šlo? Zdi se skoraj nemogoče ali pa vsaj precej hudo, ampak Slovenija je konec koncev majhna, velika toliko kot kakšno večje mesto. In dvanajst duhovnikov v enem mestu že ne zveni več tako grozno, kajne?!

Kaj pa če bi vsa Evropa ostala brez duhovnikov?! No, ne čisto brez ... Recimo, da bi jih ostalo dvanajst. Vključno s škofi, profesorji teologije in prelati. Bi šlo? Pastoralno delovanje bi zahtevalo malo več načrtovanja, precej vožnje in veliko mero potrpežljivosti. Tudi in predvsem s strani božjega ljudstva.

A Evropa sploh ni velika – v primerjavi s svetom! Kaj če bi na vsem svetu ostalo le dvanajst duhovnikov?! Vključno s škofi, profesorji itd ... Na vsakega od njih bi padlo ogromno podružnic, lepo število nedeljnikov, kako bi bilo s pogrebi in krsti, pa raje ne pomislim. Da bi zmogli postoriti vse, bi si verjetno (kljub temu da so duhovniki) morali poiskati in ustvariti sodelavce, prijatelje, pomagače, in to ob vsej obilici dela.

Si lahko to predstavljate? Zdi se tako rekoč nemogoče, a pred dva tisoč leti se je tako začelo. Brez negodovanja, brez jamranja, morda ne brez strahu, a s Svetim Duhom in v Svetem Duhu! V Božjem imenu!

Koliko imamo v naši župniji letos prvoobhajancev, pa birmancev ... in bogoslovcev? Morda bi se morali spustiti na realna tla in izhajati iz vzorca prvih kristjanov, ko so po Jezusovem vstajenju, kljub težkim okoliščinam ohranili Cerkev in poskrbeli za njeno rast.

Povzeto po: G. Čušin, Na tretji strani

